

I.În temeiul prevederilor art. 85 lit. c) și art. 114 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată- pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și altor venituri ale bugetului consolidat- s-au calculat în sarcina unei societăți comerciale următoarele obligații accesorii:

-dobânzi pentru nevirarea la scadență a obligațiilor privind impozitul pe venitul microintreprinderilor

-penalități de întârziere aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor ;

II.Prin contestația depusă, petenta nu este de acord cu măsurile dispuse prin decizia privind stabilirea în sarcina acesteia a dobânzilor și penalităților de întârziere- precizând în susținerea cauzei următoarele:

Cu adresa nr. ../ 2004 înregistrată la Administrația Finanțelor Publice, a depus acte din care reieșea că suma reprezentând debitul a fost plătită în contul Ministerului Finanțelor Publice în data de 25 aprilie 2001, cu 9 luni înainte de termenul de plată.

De asemenea, a precizat că prin adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice, s-au prezentat acte justificative privind plățile făcute .

În baza celor prezentate petenta a considerat că, în condițiile în care a achitat obligațiile respective, nu datorează dobânzi și penalități de întârziere, ca atare- în baza prevederilor art. 174 din O.G. nr. 92 /2003 contestă obligațiile respective, solicitând anularea acestora -și admiterea contestației așa cum a fost formulată.

III. Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei în raport cu actele normative în vigoare în perioada supusă soluționării se rețin următoarele:

În fapt, se reține petenta a efectuat, în perioada supusă verificării, plăți în contul impozitului pe profit fără a avea obligații declarate la acest impozit.

Totodată, analizând anexa privind impozitul pe profit reținem că: la data de 25.01.2001 societatea a declarat obligații la impozitul pe profit .Plata a fost făcută însă, cu întârziere doar în data de 29.01.2002, accesoriile calculate pentru acest interval fiind stinse din suma virată în plus de la impozitul pe profit, rămânând la impozitul pe profit diferența virată în plus, mai puțin accesoriile stinse din aceasta.

Totodată, se reține că de la data 1 septembrie 2001, îndeplinind condițiile cerute de art.1 alin. (1) din O.G. nr. 24 / 2001 privind impunerea

microintreprinderilor, petenta era obligată să plătească impozit pe venitul microintreprinderilor .

Organele de control au constatat că pentru trimestrul III 2002 societatea a declarat impozit pe venitul microintreprinderilor, însă a achitat mai puțin decât ce declarase. Pentru diferența nevirată la termen au fost stabilite dobânzi și penalități de întârziere.

Cauza supusă soluționării a fost dacă - pentru nevirarea în termen a impozitului pe venitul microintreprinderilor petenta datorează dobânzi și penalități de întârziere :

În susținerea cauzei petenta precizează că - în fapt suma ce a fost achitată de către aceasta în avans față de termenul de plată- ca impozit pe profit la 25 aprilie 2001; acoperea diferența la impozitul pe venit aferent trim.III 2002, pentru acest motiv a apreciat că nu datorează aceste dobânzi și penalități de întârziere la impozitul pe venit.

Așadar, se constată că petenta a afirmat indirect, că a realizat o compensare din proprie inițiativă a impozitului pe profit virat în plus- cu obligația de plată la impozitul pe venitul microintreprinderilor, acesta fiind motivul pentru care a virat impozit pe venit aferent trim. III 2002 mai puțin cu diferența achitată în plus la celălalt impozit.

În drept, prin O.G. nr. 11 / 1996 privind executarea creanțelor bugetare cu modificările și completările ulterioare, la art. 88 se precizează că *“Compensarea sumelor se face de organul de specialitate competent din oficiu sau la cererea plătitorului , în termen de 30 de zile, cu alte obligații bugetare, indiferent de natura lor.”*

Ulterior, sesizând eroarea produsă și consecințele acesteia, la data de 23.12.2004 prin adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice, societatea depune o cerere de compensare a obligațiilor virate în plus la impozitul pe profit, cu obligația de plată restantă la impozitul pe venitul microintreprinderilor.

La art. 111 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată-se precizează că:

“(1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.(...)”

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz, în ordinea prevăzută la art. 110 alin. (2).”

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță, s-a reținut că stingerea obligațiilor la impozitul pe venitul microintreprinderilor- prin compensare cu sumele plătite în plus la impozitul pe profit s-a efectuat de organele fiscale în urma confruntării în fișa de rol a societății a sumelor virate

în raport cu cele declarate, compensarea considerându-se efectuată la data depunerii cererii de compensare, conform prevederilor art. 117 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală- republicată, la care se precizează:

*“(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv. **Data stingerii este, pentru compensările la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate înaintea restituirii sau rambursării sumei convenite debitorului, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.**”*

Prin urmare, constatăm că în mod legal organele fiscale au stabilit că de la data de 25.10.2002 când a rămas restantă obligația la impozitul pe venitul microintreprinderilor- și până la data de 23.12.2004, dată la care compensarea a devenit posibilă, petenta datorează accesoriile reprezentând dobânzi și penalități de întârziere pentru nevirarea în termenul legal a impozitului datorat.

În ceea ce privește afirmațiile petentei potrivit cărora compensarea între sumele plătite în plus și cele datorate ar fi operat din oficiu, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât prevederile legale aplicabile în speță, citate mai sus, stipulează efectuarea compensării de către organele fiscale abilitate, care încheie o Notă privind compensarea impozitelor și taxelor vărsate în plus la bugetul consolidat.

Având în vedere cele reținute mai sus și documentele aflate la dosarul cauzei s-a reținut că în mod eronat societatea a considerat că sumele plătite în plus la un impozit se compensează din oficiu cu obligațiile declarate dar nevirate la alt impozit; ca atare organele fiscale legal au stabilit că aceasta datorează dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor.

Pentru considerentele prezentate în cuprinsul deciziei și în temeiul prevederilor art. 179 și art. 185 din O.G. nr. 92 / 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală s-a decis respingerea ca neîntemeiată, a contestației depuse pentru dobânzile și penalitățile aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor.